

V. JURISPRUDENȚĂ ÎCCJ

- ABSTRACT

RIL

Regarding the activity of the High Court of Cassation and Justice (Judge Panel on the appeal in the interest of the law), a decision of acceptance was issued regarding: Tax Code.

HP

In relation to the activity of the High Court of Cassation and Justice (the Panel regarding the settlement of certain legal matters), eight decisions were delivered regarding: Framework Law no. 153/2017 on the salaries of staff paid from public funds, as amended; Law no. 360/2002 on the status of police officers, as amended by Law no. 113/2023; Criminal Code; Code of Criminal Procedure; Treaty between Romania and Ukraine on legal assistance and legal relations in civil cases, ratified by Law no. 3/2005; GO no. 105/1999 on the granting of certain rights to persons persecuted by the regimes established in Romania from 6 September 1940 to 6 March 1945 on ethnic grounds, rep.; Treaty between Romania and the Republic of Moldova on legal assistance in civil and criminal matters, signed in Chisinau on 6 July 1996, ratified by Law no. 177/1997 and Treaty between the Romanian People's Republic and the Union of Soviet Socialist Republics on legal assistance in civil, family and criminal matters, ratified by Decree no. 334/1958.

RIL

DECIZIE ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 15/2023
(M. OF. NR. 989/31.10.2023): ART. 452 ALIN. (1) LIT. H)
DIN CODUL FISCAL

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 15/2023 (M. Of. nr. 989 din 31 octombrie 2023)	Complet RIL	Art. 452 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal	<i>Drept urmare a ieșirii din fondul legislației active a dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal, în perioada 5 mai-16 iunie 2022, deținerea în afara antrepozitului fiscal și/sau comercializarea pe teritoriul României peste limita de 10.000 de țigarete supuse marcării, fără a fi marcate, marcate necorespunzător ori cu marcaje false, provenind din contrabandă, fapte anterioare intrării în vigoare a O.U.G. nr. 85/2022, constituie infracțiunea prevăzută de art. 452 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal.</i>

În M. Of. nr. 989 din data de 31 octombrie 2023, s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 15/2023 privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor prevăzute de art. 452 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.**

**Obiectul dezlegării chestiunii de drept
Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal**

„Art. 452: Infracțiuni

(1) Constituie infracțiuni următoarele fapte: (...)

h) deținerea de către orice persoană în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit prezentului titlu, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false peste limita a 10.000 țigarete, 400 țigări de foi de 3 grame, 200 țigări de foi mai mari de 3 grame, peste 1 kg tutun de fumat, alcool etilic peste 40 litri, băuturi spirtoase peste 200 litri, produse intermediare peste 300 litri, băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, peste 300 litri”.

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în vigoare începând cu data de 17 iunie 2022

În urma modificării prin O.U.G. nr. 85/2022 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul fiscal și vamal, publicată în M. Of. nr. 594 din 17 iunie 2022

„Art. 452: Infracțiuni

(1) Constituie infracțiuni următoarele fapte: (...)

h) deținerea de către orice persoană sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit prezentului titlu, cu excepția celor deținute în antrepozitul fiscal, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false peste limita a 10.000 țigarete, 400 țigări de foi de 3 grame, 200 țigări de foi mai mari de 3 grame, tutun de fumat peste 1 kg, alcool etilic peste 40 litri, băuturi spirtoase peste 200 litri, produse intermediare peste 300 litri, băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, peste 300 litri”.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 15/2023

Prin Decizia nr. 15/2023, ÎCCJ (Complet RIL) a admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor prevăzute de art. 452 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal stabilește că, drept urmare a ieșirii din fondul legislației active a dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal, în perioada 5 mai-16 iunie 2022, deținerea în afara antrepozitului fiscal și/sau comercializarea pe teritoriul României peste limita de 10.000 de țigarete supuse marcării, fără a fi marcate, marcate necorespunzător ori cu marcaje false, provenind din contrabandă, fapte anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2022, constituie infracțiunea prevăzută de art. 452 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal”.

HP

**DECIZIE ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 51/2023
(M. OF. NR. 1000/03.11.2023): ART. 14 ALIN. (3)
ȘI ART. 39 ALIN. (5) DIN LEGEA-CADRU NR. 153/2017
PRIVIND SALARIZAREA PERSONALULUI PLĂTIT
DIN FONDURI PUBLICE**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 51/2023 (M. Of. nr. 1000 din 3 noiembrie 2023)	Complet DCD	Art. 14 alin. (3) și art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	<i>Excluderea cumulului dintre indemnizația lunară pentru titlul științific de doctor și salarizarea aferentă gradului didactic I obținut în baza aceluiași titlu științific de doctor se aplică și cadrelor didactice cărora, anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, li s-a acordat gradul didactic I în considerarea titlului științific de doctor, în baza art. 36 alin. (3) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic și a Metodologiei formării continue a personalului didactic din învățământul preuniversitar, aprobată prin OMEN nr. 3.770/1998.</i>

În M. Of. nr. 1000 din data de 3 noiembrie 2023, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 51/2023**, în materie de litigii de muncă și asigurări sociale, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în interpretarea dispozițiilor art. 14 alin. (3) și ale art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 14 alin. (3) și art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

„Art. 14 – Drepturi salariale pentru deținerea titlului științific de doctor

(1) Personalul care deține titlul științific de doctor beneficiază de o indemnizație lunară pentru titlul științific de doctor în cuantum de 50% din nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul. Cuantumul salarial al acestei indemnizații nu se ia în calcul la determinarea limitei sporurilor, compensațiilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor prevăzută la art. 25.

(3) Personalul didactic de predare care solicită și obține gradul didactic I prin echivalare, potrivit prevederilor Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.561/2011 pentru aprobarea Metodologiei privind formarea continuă a personalului din învățământul preuniversitar, cu modificările și completările ulterioare, nu primește indemnizația pentru titlul științific de doctor. Cadrele didactice optează pentru indemnizația pentru titlul științific de doctor sau pentru echivalarea cu gradul didactic I”.

„Art. 39: Aplicarea tranzitorie

(5) Sporul pentru titlul științific de doctor, acordat ca sumă compensatorie sau ca spor la salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, după caz, de la data aplicării prevederilor prezentei legi nu se mai acordă, personalul care deține titlul științific de doctor, indiferent de data obținerii acestuia, beneficiind de prevederile art. 14”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 51/2023

Prin Decizia nr. 51/2023, ÎCCJ (Complet DCD) a **admis** sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași – Secția litigii de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 3.765/99/2022 și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 14 alin. (3) și ale art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, excluderea cumulului dintre indemnizația lunară pentru titlul științific de doctor și salarizarea aferentă gradului didactic I obținut în baza aceluiași titlu științific de doctor se aplică și cadrelor didactice cărora, anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, li s-a acordat gradul didactic I în considerarea titlului științific de doctor, în baza art. 36 alin. (3) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, și a Metodologiei formării continue a personalului didactic din învățământul preuniversitar, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.770/1998, cu modificările și completările ulterioare”.**

**DECIZIE ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 59/2023
(M. OF. NR. 1025/10.11.2023): ART. 31 ALIN. (1[^]2),
RAPORTAT LA ART. 31 ALIN. (1) ȘI ART. 31 ALIN. (1[^]1)
DIN LEGEA NR. 360/2002 PRIVIND STATUTUL POLIȚISTULUI,
FORMA ANTERIOARĂ MODIFICĂRII
PRIN LEGEA NR. 113/2023**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 59/2023 (M. Of. nr. 1025 din 10 noiembrie 2023)	Complet DCD	Art. 31 alin. (1 [^] 2), raportat la art. 31 alin. (1) și art. 31 alin. (1 [^] 1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, forma anterioară modificării prin Legea nr. 113/2023	<i>Pentru a beneficia de compensația lunară pentru chirie în vederea plății ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului ipotecar/imobiliar, nu este necesar ca locuința achiziționată de polițist să fie situată în localitatea în care polițistul își desfășoară activitatea, locuința putând fi situată și în altă localitate aflată în proximitate (limitrofă).</i>

În M. Of. nr. 1025 din data de 10 noiembrie 2023, s-a publicat Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 51/2023, în materie de contencios administrativ și fiscal, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 31 alin. (12) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 31 alin. (1) și art. 31 alin. (11) din aceeași lege, forma anterioară modificării prin Legea nr. 113/2023 pentru modificarea și completarea art. 31 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 31 alin. (1[^]2), raportat la art. 31 alin. (1) și art. 31 alin. (1[^]1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, forma anterioară modificării prin Legea nr. 113/2023

Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în forma modificată prin Legea nr. 288/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative (Legea nr. 288/2018)

„Art. 31 – (1) Polițistul numit în prima funcție sau mutat în interesul serviciului într-o altă localitate decât cea în care își are domiciliul și care nu deține locuință proprietate personală în acea localitate, nici el și nici soția/soțul acestuia, în situația în care nu i se poate asigura spațiu de locuit corespunzător, are dreptul la o compensație pentru chirie de până la 50% din salariul de bază.

(1[^]1) Polițistul numit în prima funcție sau mutat în interesul serviciului în localitatea în care își are domiciliul, dar care nu deține locuință proprietate personală în acea localitate, nici el și nici soția/soțul acestuia, în situația în care nu i se poate asigura spațiul de locuit corespunzător, poate beneficia de compensația lunară pentru chirie, prevăzută la alin. (1), în cazuri justificate, pe baza rezultatelor anchetei sociale efectuate de o comisie constituită prin ordin al ministrului afacerilor interne, însoțite de către conducătorul unității din care face parte polițistul, la solicitarea acestuia.

(1[^]2) Polițistul care îndeplinește condițiile de acordare a compensației lunare pentru chirie potrivit alin. (1) și (11) și care contractează un credit ipotecar/imobiliar destinat achiziționării unei locuințe beneficiază de compensația lunară pentru chirie, pe o perioadă ce nu poate depăși durata de derulare a creditului respectiv, pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului. În această situație, compensația lunară pentru chirie se acordă în cuantumul prevăzut la alin. (1), dar nu poate depăși rata lunară plătită pentru creditul ipotecar/imobiliar”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 59/2023

Prin Decizia nr. 59/2023, ÎCCJ (Complet DCD) **a admis** sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.652/110/2021 și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea dispozițiilor art. 31 alin. (1[^]2) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 31 alin. (1) și art. 31 alin. (1[^]1) din aceeași lege, forma anterioară modificării prin Legea nr. 113/2023 pentru modificarea și completarea art. 31 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, stabilește că, pentru a beneficia de compensația lunară pentru chirie în vederea plății ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului ipotecar/imobiliar, nu este necesar ca locuința achiziționată de polițist să fie situată în localitatea în care polițistul își desfășoară activitatea, locuința putând fi situată și în altă localitate aflată în proximitate (limitrofă)”.**

**DECIZIE ÎCCJ (COMPLET DCD/P) NR. 57/2023
(M. OF. NR. 1035/14.11.2023): ART. 335 ALIN. (3)
DIN CODUL PENAL**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 57/2023 (M. Of. nr. 1035 din 14 noiembrie 2023)	Complet DCD	Art. 335 alin. (3) din Codul penal	<i>Fapta de a încredința un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știe că se află sub influența alcoolului, dar care a refuzat sau s-a sustras de la prelevarea de mostre biologice și care este trimisă în judecată pentru infracțiunea prevăzută de art. 337 din Codul penal, nu întrunește condițiile de tipicitate pentru reținerea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) din Codul penal.</i>

În M. Of. nr. 1035 din data de 14 noiembrie 2023, s-a publicat Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 57/2023, în materie penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Constituie infracțiune, în condițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal, acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, în cazul în care aceasta din

urmă săvârșește infracțiunea de refuz de prelevare de probe biologice în vederea determinării alcoolemiei, fiind trimisă în judecată pentru această infracțiune?”.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 335 alin. (3) din Codul penal

„Art. 335: Conducerea unui vehicul fără permis de conducere

(1) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul ori a unui tramvai de către o persoană care nu posedă permis de conducere se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere este necorespunzător categoriei sau subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv ori al cărei permis i-a fost retras sau anulat ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(3) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana care încredințează un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știe că se află în una dintre situațiile prevăzute în alin. (1) sau alin. (2) sau sub influența alcoolului ori a unor substanțe psihoactive”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD/P) nr. 57/2023

Prin Decizia nr. 57/2023, ÎCCJ (Complet DCD) a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău – Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și, în consecință, a stabilit că: „**Fapta de a încredința un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știe că se află sub influența alcoolului, dar care a refuzat sau s-a sustras de la prelevarea de mostre biologice și care este trimisă în judecată pentru infracțiunea prevăzută de art. 337 din Codul penal, nu întrunește condițiile de tipicitate pentru reținerea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) din Codul penal**”.

**DECIZIE ÎCCJ (COMPLET DCD/P) NR. 64/2023
(M. OF. NR. 1047/20.11.2023): ART. 142, ART. 148 ALIN. (3)
ȘI ART. 150 ALIN. (5) DIN CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ,
CU PRIVIRE LA MANDATUL DE SUPRAVEGHERE TEHNICĂ**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 64/2023 (M. Of. nr. 1047 din 20 noiembrie 2023)	Complet DCD	Art. 142, art. 148 alin. (3) și art. 150 alin. (5) din Codul de procedură penală	<i>Punerea la dispoziție a infrastructurii necesare, de către Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor din cadrul SRI, în sensul asigurării condițiilor tehnice pentru punerea în aplicare a măsurilor de supraveghere tehnică, nu reprezintă o activitate de punere în executare a mandatului de supraveghere tehnică, conform art. 142 din C. pr. pen. În procedura prevăzută de art. 148 alin. (3) din C. pr. pen., precum și de art. 150 alin. (5) din C. pr. pen., sesizarea judecătorului de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică este obligatorie în cazul în care procurorul apreciază că este</i>

			<i>necesar ca investigatorul să poată folosi dispozitive tehnice de înregistrare, chiar dacă există un mandat de supraveghere tehnică de aceeași natură emis anterior, aceste dispoziții legale instituind o procedură specială, derogatorie de la prevederile art. 139 din C. pr. pen.</i>
--	--	--	---

În M. Of. nr. 1047 din data de 20 noiembrie 2023, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 64/2023**, în materie penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea și aplicarea art. 142, art. 148 alin. (3) și de art. 150 alin. (5) din Codul de procedură penală în legătură cu mandatul de supraveghere tehnică.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 142, art. 148 alin. (3) și art. 150 alin. (5) din Codul de procedură penală

1. „Dacă punerea la dispoziție a infrastructurii necesare, de către Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor din cadrul Serviciului Român de Informații, în sensul asigurării condițiilor tehnice pentru punerea în aplicare a măsurilor de supraveghere tehnică, reprezintă o activitate de punere în executare a mandatului de supraveghere tehnică, conform art. 142 din Codul de procedură penală?”

2. „Dacă în procedura prevăzută de articolul 148 alin. (3) din Codul de procedură penală, precum și de articolul 150 alin. (5) din Codul de procedură penală, sesizarea judecătorului de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică este obligatorie în cazul în care procurorul apreciază că este necesar ca investigatorul să poată folosi dispozitive tehnice de înregistrare, aceste dispoziții legale instituind o procedură specială derogatorie de la dispozițiile art. 139 din Codul de procedură penală, în cauză existând un mandat de supraveghere tehnică, emis anterior în temeiul acestor din urmă dispoziții”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD/P) nr. 64/2023

Prin Decizia nr. 64/2023, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău – Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie în Dosarul nr. 3.556/103/2022/a1 și, în consecință, a stabilit că:

„1. Punerea la dispoziție a infrastructurii necesare, de către Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor din cadrul Serviciului Român de Informații, în sensul asigurării condițiilor tehnice pentru punerea în aplicare a măsurilor de

supraveghere tehnică, nu reprezintă o activitate de punere în executare a mandatului de supraveghere tehnică, conform art. 142 din Codul de procedură penală.

2. În procedura prevăzută de articolul 148 alin. (3) din Codul de procedură penală, precum și de articolul 150 alin. (5) din Codul de procedură penală, sesizarea judecătorului de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică este obligatorie în cazul în care procurorul apreciază că este necesar ca investigatorul să poată folosi dispozitive tehnice de înregistrare, chiar dacă există un mandat de supraveghere tehnică de aceeași natură emis anterior, aceste dispoziții legale instituind o procedură specială, derogatorie de la prevederile art. 139 din Codul de procedură penală”.

**DECIZIE ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 66/2023
(M. OF. NR. 1049/20.11.2023): ART. 13 ȘI ART. 40 PCT. 2
DIN TRATATUL DINTRE ROMÂNIA ȘI UCRAINA
PRIVIND ASISTENȚA JURIDICĂ ȘI RELAȚIILE JURIDICE
ÎN CAUZELE CIVILE**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 66/2023 (M. Of. nr. 1049 din 20 noiembrie 2023)	Complet DCD	Art. 13 și art. 40 pct. 2 din Tratatul dintre România și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile, ratificat prin Legea nr. 3/2005	<i>Prevederile art. 13 și art. 40 pct. 2 din Tratatul dintre România și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile, semnat la București la 30 ianuarie 2002, ratificat prin Legea nr. 3/2005, nu sunt aplicabile cu ocazia soluționării cererii de redobândire a cetățeniei române de către Comisia pentru cetățenie din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie, procedură finalizată prin emiterea unui act administrativ supus controlului instanțelor de contencios administrativ (în ipoteza cererilor soluționate anterior intrării în vigoare a O.U.G. nr. 82/2021 pentru completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991).</i>

În M. Of. nr. 1049 din data de 20 noiembrie 2023, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 66/2023**, în materie contenciosului administrativ și fiscal, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la prevederile art. 13 și art. 40 pct. 2 din Tratatul dintre România și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile, ratificat prin Legea nr. 3/2005.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 13 și art. 40 pct. 2 din Tratatul dintre România și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile, ratificat prin Legea nr. 3/2005

Dacă prevederile art. 13 și ale art. 40 pct. 2 din Tratatul din 2002 dintre România și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile ratificat prin Legea nr. 3/2005 sunt aplicabile cu ocazia soluționării cererii de redobândire a cetățeniei române de către Comisia pentru cetățenie din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie, procedură finalizată prin emiterea unui act administrativ supus controlului instanțelor de contencios administrativ [în ipoteza cererilor soluționate anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență nr. 82/2021 pentru completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 731 din 26 iulie 2021 (Ordonanța de urgență nr. 82/2021)]?

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 66/2023

Prin Decizia nr. 66/2023, ÎCCJ (Complet DCD) *a admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 20.776/3/2021 și, în consecință, a stabilit că: **„Prevederile art. 13 și art. 40 pct. 2 din Tratatul dintre România și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile, semnat la București la 30 ianuarie 2002, ratificat prin Legea nr. 3/2005, nu sunt aplicabile cu ocazia soluționării cererii de redobândire a cetățeniei române de către Comisia pentru cetățenie din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie, procedură finalizată prin emiterea unui act administrativ supus controlului instanțelor de contencios administrativ (în ipoteza cererilor soluționate anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2021 pentru completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991)”**.

**DECIZIE ÎCCJ (COMPLET DCD/P) NR. 71/2023
(M. OF. NR. 1052/21.11.2023): ART. 85 ALIN. (2) LIT. G)
DIN CODUL PENAL**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 71/2023 (M. Of. nr. 1052 din 21 noiembrie 2023)	Complet DCD	Art. 85 alin. (2) lit. g) din Codul penal	<i>În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 85 alin. (2) lit. g) din C. pen., instanța nu poate impune persoanei față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei să execute obligația de a nu conduce anumite vehicule stabilite de instanță pe o perioadă mai mică decât durata termenului de supraveghere prevăzut de art. 84 din C. pen.</i>

În M. Of. nr. 1052 din data de 21 noiembrie 2023, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 71/2023**, în materie penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 85 alin. (2) lit. g) din Codul penal.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 85 alin. (2) lit. g) din Codul penal

„Dacă, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 85 alin. (2) lit. g) din Codul penal, instanța poate impune persoanei față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei să execute obligația de a nu conduce anumite vehicule stabilite de instanță pe o perioadă mai mică decât durata termenului de supraveghere prevăzut la art. 84 din Codul penal”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD/P) nr. 71/2023

Prin Decizia nr. 71/2023, ÎCCJ (Complet DCD) *a admis* sesizarea formulată de Curtea Militară de Apel București, în Dosarul nr. 1/751/2023 și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 85 alin. (2) lit. g) din Codul penal, instanța nu poate impune persoanei față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei să execute obligația de a nu conduce anumite vehicule stabilite de instanță pe o perioadă mai mică decât durata termenului de supraveghere prevăzut de art. 84 din Codul penal”**.

**DECIZIE ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 68/2023
(M. OF. NR. 1060/23.11.2023): ART. 3[^]1 ALIN. (3)
DIN O.G. NR. 105/1999 PRIVIND ACORDAREA
UNOR DREPTURI PERSOANELOR PERSECUTATE
DE CĂTRE REGIMURILE INSTAURATE ÎN ROMÂNIA**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 68/2023 (M. Of. nr. 1060 din 23 noiembrie 2023)	Complet DCD	Art. 3 [^] 1 alin. (3) din O.G. nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, rep.	<i>De aceste prevederi pot beneficia numai copiii persoanelor care erau născute sau cel puțin concepute la data determinată a refugiului, expulzării sau strămutării în altă localitate, evenimente prevăzute de art. 1 alin. (1) lit. c) din ordonanță.</i>

În M. Of. nr. 1060 din data de 23 noiembrie 2023, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 68/2023**, în materie contenciosului administrativ și fiscal, în interpretarea dispozițiilor art. 3[^]1 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 3[^]1 alin. (3) din O.G. nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, rep. în M. Of. nr. 112 din 13 februarie 2020, respectiv art. 3[^]1 alin. (3) și (6), introdus prin Legea

nr. 154/2021 pentru modificarea și completarea O.G. nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice (Legea nr. 154/2021)

„Art. 3¹:

(3) Copilul născut după încetarea situațiilor prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a)-e) și g) are dreptul la o indemnizație lunară în cuantum de 50% din indemnizația de care ar fi beneficiat părintele său decedat, stabilită conform prevederilor art. 2 la data depunerii cererii de către copil.

(6) De prevederile alin. (2)-(5) beneficiază în mod corespunzător și copilul celui decedat după încetarea situațiilor prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a)-e) și g), în situația în care părintele său, deși ar fi avut dreptul, nu a beneficiat de prevederile prezentei ordonanțe”.

„Art. 1

(1) Beneficiază de prevederile prezentei ordonanțe persoana, cetățean român, care în perioada regimurilor instaurate cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 a avut de suferit persecuții din motive etnice, după cum urmează:

a) a fost deportată în ghetouri și lagăre de concentrare din străinătate;

b) a fost privată de libertate în locuri de detenție sau în lagăre de concentrare;

c) a fost refugiată, expulzată sau strămutată în altă localitate;

d) a făcut parte din detașamentele de muncă forțată;

e) a fost supraviețuitoare a trenului morții;

f) este soțul sau soția persoanei asinate ori executate din motive etnice sau în urma masacrelor îndreptate împotriva populației minoritare, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

g) a fost evacuată din locuința pe care o deținea”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 68/2023

Prin Decizia nr. 68/2023, ÎCCJ (Complet DCD) a admis sesizarea formulată de Tribunalul Constanța – Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 31 mai 2023, pronunțată în Dosarul nr. 8.923/118/2022, și prin Încheierea din 31 mai 2023, pronunțată în Dosarul nr. 8.890/118/2022 și, în consecință, a stabilit că: „În interpretarea dispozițiilor art. 3¹ alin. (3) din O.G. nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, rep., cu modif. și compl. ult., de aceste prevederi pot beneficia numai copiii persoanelor care erau născute sau cel puțin concepute la data determinată a refugiului, expulzării sau strămutării în altă localitate, evenimente prevăzute de art. 1 alin. (1) lit. c) din ordonanță”.

**DECIZIE ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 67/2023
(M. OF. NR. 1072/28.11.2023): ART. 22 DIN TRATATUL
DINTRE ROMÂNIA ȘI REPUBLICA MOLDOVA
PRIVIND ASISTENȚA JURIDICĂ ÎN MATERIE CIVILĂ
ȘI PENALĂ**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 67/2023 (M. Of. nr. 1072 din 28 noiembrie 2023)	Complet DCD	Art. 22 din Tratatul dintre România și Republica Moldova privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnat la Chișinău la 6 iulie 1996, ratificat prin Legea nr. 177/1997, coroborat cu art. 1 lit. a) și b) și cu art. 2 paragraful 2 din același tratat și art. 12 din Tratatul dintre Republica Populară Română și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste privind acordarea asistenței juridice în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr. 334/1958, publicat în Buletinul Oficial nr. 30 din 4 august 1958,	<i>Art. 22 din Tratatul dintre România și Republica Moldova privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnat la Chișinău la 6 iulie 1996, ratificat prin Legea nr. 177/1997, coroborat cu art. 1 lit. a) și b) și cu art. 2 paragraful 2 din același tratat, nu sunt aplicabile cu ocazia soluționării cererii de redobândire a cetățeniei române de către Comisia pentru cetățenie din cadrul ANC. Art. 12 din Tratatul dintre Republica Populară Română și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste privind acordarea asistenței juridice în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr.</i>

		coroborate cu art. 1 pct. 2 din același tratat	334/1958, publicat în <i>Buletinul Oficial nr. 30 din 4 august 1958, coroborat cu art. 1 pct. 2 din același tratat, nu sunt aplicabile cu ocazia soluționării cererii de redobândire a cetățeniei române de către Comisia pentru Cetățenie din cadrul ANC.</i>
--	--	--	--

În M. Of. nr. 1072 din data de 28 noiembrie 2023, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 67/2023**, în materie contenciosului administrativ și fiscal, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind art. 22 din **Tratatul dintre România și Republica Moldova privind asistența juridică în materie civilă și penală**, semnat la Chișinău la 6 iulie 1996, ratificat prin **Legea nr. 177/1997**, coroborate cu dispozițiile art. 1 lit. a) și b) și cu cele ale art. 2 paragraful 2 din același tratat și Prevederile art. 12 din **Tratatul dintre Republica Populară Română și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste privind acordarea asistenței juridice în cauzele civile, familiale și penale**, ratificat prin **Decretul nr. 334/1958**, publicat în *Buletinul Oficial nr. 30 din 4 august 1958*, coroborate cu cele ale art. 1 pct. 2 din același tratat.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 22 din Tratatul dintre România și Republica Moldova privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnat la Chișinău la 6 iulie 1996, ratificat prin **Legea nr. 177/1997**, coroborat cu art. 1 lit. a) și b) și cu art. 2 paragraful 2 din același tratat și art. 12 din **Tratatul dintre Republica Populară Română și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste privind acordarea asistenței juridice în cauzele civile, familiale și penale**, ratificat prin **Decretul nr. 334/1958**, publicat în *Buletinul Oficial nr. 30 din 4 august 1958*, coroborate cu art. 1 pct. 2 din același tratat

„Dacă prevederile art. 22 din Tratatul dintre România și Republica Moldova privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnat la Chișinău la 6 iulie 1996, ratificat prin Legea nr. 177/1997, coroborate cu dispozițiile art. 1 lit. a) și b) și ale art. 2 pct. 2 din același tratat, se interpretează în sensul că actele care emană de la autoritățile competente sau de la alte instituții ale Republicii Moldova sunt valabile fără vreo altă legalizare cu ocazia soluționării cererii de redobândire a cetățeniei române de către Comisia pentru cetățenie din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie, procedură finalizată prin emiterea unui act administrativ supus controlului instanțelor de contencios administrativ (în ipoteza cererilor soluționate anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2021)?

Dacă prevederile art. 12 din Tratatul dintre Republica Populară Română și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste privind acordarea asistenței juridice în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr. 334/1958, publicat în Buletinul Oficial nr. 30 din 4 august 1958, coroborate cu art. 1 pct. 2 din același tratat, sunt aplicabile cu ocazia soluționării cererii de redobândire a cetățeniei române de către Comisia pentru cetățenie din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie, procedura finalizată prin emiterea unui act administrativ supus controlului instanțelor de contencios administrativ (în ipoteza cererilor soluționate anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2021)?”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 67/2023

Prin Decizia nr. 67/2023, ÎCCJ (Complet DCD) *a admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 19 ianuarie 2023 pronunțată în Dosarul nr. 7.156/3/2021 și, în consecință, a stabilit că: **„Prevederile art. 22 din Tratatul dintre România și Republica Moldova privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnat la Chișinău la 6 iulie 1996, ratificat prin Legea nr. 177/1997, coroborate cu dispozițiile art. 1 lit. a) și b) și cu cele ale art. 2 paragraful 2 din același tratat, nu sunt aplicabile cu ocazia soluționării cererii de redobândire a cetățeniei române de către Comisia pentru cetățenie din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie.**

Prevederile art. 12 din Tratatul dintre Republica Populară Română și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste privind acordarea asistenței juridice în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr. 334/1958, publicat în Buletinul Oficial nr. 30 din 4 august 1958, coroborate cu cele ale art. 1 pct. 2 din același tratat, nu sunt aplicabile cu ocazia soluționării cererii de redobândire a cetățeniei române de către Comisia pentru Cetățenie din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie”.